ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **D. V. B.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovaným: **1) Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské náměstí 5, Praha 1, a **2) Velvyslanectví České republiky v Hanoji**, se sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o kasační stížnosti žalovaného 1) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2017, č. j. 8 A 31/2017 - 47,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 10. 2017, č. j. 8 A 31/2017 - 47, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Dne 1. 12. 2016 nebyl žalobci umožněn vstup do budovy Velvyslanectví České republiky v Hanoji k podání žádosti o zaměstnaneckou kartu podle § 42g zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, neboť nebyl pro tento účel zaregistrován v systému VISAPOINT.

II.

[2] Žalobce proto podal u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s., v níž se domáhal určení, že uvedený postup byl nezákonným zásahem správního orgánu.

[3] Městský soud ve výroku I. v záhlaví uvedeného rozsudku vyslovil, že *„postup žalovaného spočívající v tom, že dne 1. 12. 2016 odepřel žalobci vstup na Zastupitelský úřad*

České republiky v Hanoji, byl nezákonným zásahem.“ Výrokem II. pak uložil „žalovanému“ povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

[4] V odůvodnění tohoto rozsudku městský soud nejprve s poukazem na závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016 - 52, uvedl, že žalovaným správním orgánem měl být pouze žalovaný 2), nikoliv také žalovaný 1). Žalobce však v průběhu soudního řízení vzal žalobu proti žalovanému 1) zpět, městský soud proto při jednání dne 3. 10. 2017 zastavil řízení ve vztahu k žalovanému 1).

[5] K věci samé městský soud vyslovil, že žalobce měl povinnost dostavit se osobně k podání žádosti o zaměstnaneckou kartu, neměl však povinnost být pro toto osobní podání zaregistrován v systému VISAPOINT. Bylo tedy nepochybně jeho právem dostavit se k podání žádosti v těch dnech, které jsou ze strany žalovaného 2) vyhrazeny k podávání žádostí bez vytvořené rezervace v systému VISAPOINT. Těmi byly podle sdělení žalovaného 2) ze dne 26. 1. 2017, č. j. 3503/2016-HANOI-IV, v úředních hodinách každé úterý a čtvrtek, a to s účinností ode dne 25. 10. 2016.

[6] Zabránil-li žalovaný 2) žalobci v osobním podání žádosti o zaměstnaneckou kartu ve čtvrtek dne 1. 12. 2016, což byl den vyhrazený pro podávání žádostí bez nutné předchozí registrace v systému VISAPOINT, představoval takový jeho postup nezákonný zásah.

III.

[7] Žalovaný 1) (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Navrhl napadený rozsudek zrušit a věc vrátit městskému soudu k dalšímu řízení.

[8] Nezákonným je podle stěžovatele napadený rozsudek z toho důvodu, že v něm městský soud nesprávně posoudil otázku pasivní žalobní legitimace.

[9] Vadou nepřezkoumatelnosti, konkrétně pak jinou vadou řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, podle stěžovatele napadený rozsudek trpí proto, že navzdory zaslanému předvolání nebylo přítomnému a stěžovatelem zmocněnému zaměstnanci umožněno při jednání před městským soudem dne 3. 10. 2017 vystupovat. Vadu nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku pro nesrozumitelnost pak stěžovatel spatřuje v tom, že ačkoliv městský soud řízení proti stěžovateli zastavil, v záhlaví napadeného rozsudku uvádí na straně žalovaných jak stěžovatele, tak žalovaného 2), a ve výrocích rozsudku mluví pouze o žalovaném bez jeho dalšího upřesnění.

IV.

[10] Žalobce ani žalovaný 2) se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

V.

[11] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost je důvodná.

[13] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval námitku uplatněnou s poukazem na § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Bylo by totiž předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, pokud by uvedená námitka byla opodstatněná a napadený rozsudek byl nepřezkoumatelný (pro nesrozumitelnost či nedostatek důvodů) nebo by zde byla jiná vada řízení, jež by mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozsudku. K těmto vadám je ostatně kasační soud povinen přihlížet z úřední povinnosti (srov. § 109 odst. 4 s. ř. s.).
[14] Stěžovatel měl za to, že řízení před městským soudem bylo stiženo jinou vadou, mající za následek nezákonnost napadeného rozsudku, a rovněž, že je napadený rozsudek nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost.

[15] Nejvyšší správní soud předem poukazuje na to, že v obdobné věci rozhodl rozsudkem ze dne 16. 2. 2018, č. j. 4 Azs 238/2017 - 27. S ohledem na skutkovou podobnost obou věcí a shodné kasační námitky proto v nyní projednávaném případě vychází ze závěrů uvedeného rozsudku, s nimiž se ztotožňuje a jež lze beze zbytku použít i na posuzovaný případ.

[16] Z napadeného rozsudku vyplývá, že žalobce podáním ze dne 10. 8. 2017 vzal žalobu ve vztahu ke stěžovateli zpět. Městský soud proto usnesením vyhlášeným v průběhu jednání konaného dne 3. 10. 2017 ve vztahu ke stěžovateli řízení zastavil. Uvedené usnesení písemně nevyhotovil, ani účastníkům řízení (žalobci a oběma žalovaným) nedoručil.

[17] Jak kasační soud vyslovil ve výše zmíněném rozsudku č. j. 4 Azs 238/2017 - 27, usnesením o zastavení řízení se řízení končí a v tomto ohledu se svým významem blíží rozsudku; má tedy ve vztahu k účastníkům řízení významnou povahu. Musí proto být nejen vyhlášeno, ale také písemně vyhotoveno, řádně odůvodněno a musí být účastníkům řízení doručeno, aby mohlo nabýt právní moci (§ 55 odst. 3 a 5 s. ř. s., § 54 odst. 2, 3 a 5 téhož zákona). Významu tohoto usnesení odpovídá i to, že proti němu lze podat kasační stížnost [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

[18] Z obsahu soudního spisu však vyplývá, že městský soud usnesení o zastavení řízení proti stěžovateli pouze vyhlásil při jednání, ale nevyhotovil jej, ani jej účastníkům řízení nedoručil. Za této situace nelze než konstatovat, že vůči stěžovateli řízení dosud nebylo pravomocně zastaveno. Městský soud se tím dopustil jiné vady řízení podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[19] Za situace, kdy výrok o zastavení řízení vůči stěžovateli neobsahuje ani kasační stížností napadený rozsudek, má tato jiná vada řízení navíc za následek nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu pro nesrozumitelnost podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Městský soud totiž ve výroku I. rozsudku uvádí, že postup „žalovaného“ byl nezákonným zásahem. Z tohoto výroku však není zřejmé, o kterého ze žalovaných uvedených v záhlaví rozsudku se jedná. Pouze výrok rozsudku přitom nabývá právní moci a je vykonatelný, a proto v něm musí být účastníci řízení jednoznačně a nezaměnitelným způsobem vymezeni, stejně jako jejich práva a povinnosti. Z výroku II. pak není jasné, který ze žalovaných je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

[20] Již jen pro doplnění Nejvyšší správní soud uvádí, že pochybením bylo i to, že městský soud poté, co mu bylo doručeno částečné zpětvzetí žaloby ve vztahu ke stěžovateli, s ním jako s účastníkem řízení nejednal a nepředvolal jej k nařízenému jednání na 3. 10. 2017 (jak kasační soud ověřil z pokynu městského soudu na č. l. 40 soudního spisu), přestože do doby jeho konání řízení vůči tomuto účastníku pravomocně neukončil. I to zakládá vadu podřaditelnou pod § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

VI.

[21] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud napadený rozsudek podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude městský soud podle § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán vysloveným právním názorem, řízení ve vztahu ke stěžovateli řádně zastaví a věcí se bude znovu zabývat.

[22] V novém rozhodnutí ve věci rozhodne městský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 22. března 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu